

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                                                                                   X
X                                                                                   X
X                                                                                   X
X                                                                                   X
X                   O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N                   X
X                                                                                   X
X                   M E N S   E N   N A T U U R                                   X
X                                                                                   X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

22 september 1987

Goede avond, vrienden

Na wat heen en weer gepraat stelt de spreker ons voor te kiezen tussen esoterie of het alledaagse. De keus valt op het eerste. De spreker: Wat is de kern van de zaak? Wat is onze innerlijke waarheid? En dan kom je toch tot de conclusie dat de God die we maken eigenlijk een beeld is, dat we voor het onbekende zetten. Dat, wat wij Gods wil noemen, is in feite gebaseerd op onze angsten onze behoeften anderen daaraan te onderwerpen. En dan is het voor ons de vraag wat de werkelijkheid is. Het onbekende, het voor ons niet zichtbare. We kunnen net zo goed in de zon kijken, dan worden we ook blind. Aan de andere kant worden door dat licht allerlei dingen wel kenbaar. We zien als het ware niet het licht zelf, maar de schaduwen die erbij zijn.

Die schaduwen zijn dan onze goden, onze wereldvoorstellingen en gelijktijdig ook de voorstellingen, die wij ons van ons eigen innerlijk maken. Wanneer we alles esoterisch willen benaderen, dan moeten we begrijpen dat alles naar binnen toeslaat. 't Gaat om de innerlijke wereld. Al datgene wat daarbuiten is, dat kan er betrekking op hebben maar het kan nooit zo belangrijk zijn als datgene wat in jezelf spreekt. Dan kom je toch tot de grote vraag: wat kan er bestaan en wat is het hele bestaan? Het enige, wat eeuwig bestaan kan is de ruimte. Al het andere, wat zich daarin manifesteert, ja langzaam maar zeker geven de sterren minder warmte, de planeten worden koud. Er is een stabiel warmteniveautje gekomen, voor zover dat nog warmte mag heten dan, gewoon er is niets meer. Maar de ruimte blijft bestaan en ook wat er in is blijft bestaan.

Wij zijn deel van die ruimte. Anders zouden we niet in die ruimte kunnen bestaan. Wij zijn deel van alle kracht, die in die ruimte tot uiting komt. Want het is de kracht, die in de ruimte haar spel speelt waaruit alles voortkomt. Dan hebben we dus een innerlijke relatie met al het zijnde. Daarom heb ik juist die paar vragen gesteld. Je kunt natuurlijk proberen om die kosmische relatie, die voor jou innerlijk beleefbaar en bereikbaar moet zijn, uit te drukken in elke benadering en elke omschrijving en elk onderwerp dat u maar wilt. En als je dat doet kom je als vanzelf tot bepaalde levensbeschouwelijkheden die jou passen. Maar die niet noodzakelijk bij een ander passen. Omdat dat geloof voor jou waar is, omdat het zich voor jou voortdurend bewijst. Je mag dan niet vergeten dat het alleen jouw contact is met die totaliteit en dat voor een ander dat contact wel heel anders geformeerd kan zijn, zonder daarom minder waar te zijn. En als u zo een reeks onderwerpen stelt en te kennen geeft de esoterie toch wel erg attractief te vinden, dan zou ik zeggen nu een onderwerp te geven. Laten we

toch proberen er een esoterische cursus van te maken. Het wordt dan : Mens en Natuur.

Esoterisch bezien is de mens deel van de natuur en de natuur deel van de mens. Want wij weten innerlijk heel goed, dat wij afhankelijk zijn van al de dingen om ons heen. En omgekeerd beseffen we zelf een bepaalde invloed² zijn op alles wat om ons gebeurt. Je kunt zeggen dat de boel wel groeit. Inderdaad. Maar als de boel moet groeien onder bepaalde omstandigheden dan is vaak de mens nodig om te zorgen voor bemesting en voldoende water en wat meer zij.

Eigenlijk is er een enorme samenhang en met dieren is het precies hetzelfde. Je kunt natuurlijk zeggen dat die vogels je appels aanpikken en dan zijn ze minder waard, dus geen vogels. Maar vergeet dan niet dat je steeds meer insecten krijgt. Er is een evenwicht. In dat evenwicht zijn wij zelf betrokken. Zo lang wij dit evenwicht met de natuur ervaren, hoe dan ook, betekent dit contact met de natuur voor ons een versterking van ons eigen innerlijk.

Laten we een heel eenvoudig voorbeeld geven. De aarde draait en de aarde heeft een aard-magnetisch veld. Er staan allerlei planten en bomen en laten we nu eens gaan kijken. Wanneer ikzelf werkelijk zwak ben, wat doe ik dan het beste? Dan ga ik naar een paar grote bomen met het hoofd oost en de voeten west liggen. Als ik de keus heb, dan kies ik daarvoor loofbomen en dan zal ik waarschijnlijk kiezen voor een grote eik of een oude beuk, want die geven de meeste energie af. Is het nu zo, dat ik de kracht opneem van de natuur? Nee, maar door de wijze waarop ik lig, wordt ik door de krachtlijnen gesneden, dat wil zeggen dat er een stimulerende functie is in het geheel van mijn lichaam.

Gelijktijdig - de boom heeft een verwerkte wijze van zuurstof uitgeademd, ik neem aan dat het de dagtijd is. Die zuurstof geeft lading. Wanneer ik die zuurstof opneem, ontstaat nog weer een additionele lading. Maar de boom heeft ook een, zij het zeer traag meestal erg vredig bewustzijn. Doordat ik die zuurstof inadem, doordat ik langzaam opgeladen wordt, ga ik ook die rust ervaren. Ik kom tot een ontspanning, die veel groter is dan anders het geval zou zijn. Nu zijn er mensen, die zeggen dat dat allemaal heel leuk is, maar waar haal ik zo gauw die boom vandaan. Maar is die boom alleen een feit, wanneer hij werkelijk is? Wanneer ik mij een boom kan voorstellen, ik kan mij voorstellen dat ik mij in die positie bevind, dan blijkt dat ik misschien niet honderd procent, maar toch zeker tachtig procent zoveel energie op ga nemen door die voorstelling als door de pijn. Ik kan dus mijn harmonie met de natuur verplaatsen naar mijn voorstellingswereld en daardoor diezelfde energie en kracht opwekken of opnemen. Ja, gek hè. Dat is volledig waar. Kan dat nou? Ja, dat kan.

Nu gaan we even heel ouderwets de antieke kant uit. De mens is eigenlijk een micro-cosmos in zichzelf. Dat wil zeggen dat wij een groot gedeelte van de mogelijkheden, kwaliteiten en eigenschappen van de cosmos in zichzelf, hoe dan ook, reproduceren. Daarbij blijkt het voorstellingsvermogen grote invloed te hebben op het baanverloop van onze planeten. Eventueel zelfs defase waarin de zon in ons werkzaam is. Wij kunnen dus de verhoudingen in onszelf, beheersen. Wanneer je dat doet volgens lang gevestigde methoden, ga je bijvoorbeeld gebruik maken van de juiste houdingen en zo de lichaamsstromen op een bepaalde manier als het ware kortsluiten, zodat er bijna terugkoppeling ontstaat. Of ik ga ze zo sluiten, dat ze mij als het ware

Innerlijke

afschermen. De lotushouding is bedoeld als afschermdende fase, maar bij voorbeeld de kraanvogelhouding uit de yoga of één been omhooggetrokken andere balans, handen naar voren, hoofd licht gebogen, dan hebt u een houding aangenomen waarbij u, door de wijze waarop u staat alleen al, een relatie brengt tussen aarde en lucht potentiëel met andere woorden u laadt zich op door de stromen van energie waarin u zich normaal beweegt, maar die u normaal niet merkt. Dat houdt dus in, dat het lichaam als het ware voertuig wordt van alle energieën daar omheen, wanneer het lichaam daarvoor op de juiste wijze is ingesteld. Dat zijn betrekkelijk kleine dingen. Potentiaal verschil statisch, tussen grond en hoogte bij voorbeeld zou misschien tussen zeven en acht volt zijn, maar wanneer je dat dus opvoert door je innerlijke voorstelling wordt je als het ware groter. Je innerlijke kracht reikt rond je uit, adsorbeert de energie, die van buitenaf kwam toegevoerd en dan heb je niet maar vijf volt verschil, statisch, maar je hebt een verschil dat tot vijftienduizend kan oplopen.

Met andere woorden de energiestroom neemt aanmerkelijk toe. Alle delen in uzelf, die daardoor beroerd worden, laden zich op en kunnen daardoor hun eigen vernieuwings- en onderhoudsprocessen, die erg belangrijk zijn, veel beter volvoeren en kunnen daarnaast alle afwijking van de norm omstandigheden, zeer snel weer herzien. Wanneer ik in mijzelf het evenwicht zoek met de natuur dan kan ik de kracht ten van de natuur innerlijk ervaren, punt één en punt twee, ik straal krachten uit, waarop de natuur zal reageren. Het zijn allemaal kinderlijke dingen. U weet het zelf wel. Het plantje. Elke dag als mevrouw komt met het gietertje en het nevelaartje, dan zegt ze: "Je bent toch een mooi plantje." Die plant doet het veel beter, waarom? de uitstraling die ù heeft, is een vorm van levenskracht. Aangezien de plant is ingesteld op: aanvaarding, verwerping, adsorbeert ze dat in zichzelf als positieve levenskracht. De noodzaak tot verweer valt weg, daardoor worden haar eigen groeiprocessen aanmerkelijk verbeterd.

Als we kijken naar de mens van het ogenblik dan zien we dat we bezig zijn de natuur langzaam maar zeker te veranderen. De natuur zoekt een evenwicht. Want de natuur is ook onderworpen aan kracht en evenwicht, zogoed als uzelf. Wanneer dat te sterk wordt aangepast, dan is er geen verweer mogelijk meer. Dat weet u bij uzelf lichamelijk en ook psychisch komt dat voor. Als u regelmatig bepaalde schokken te verwerken krijgt, komt er een ogenblik dat u, òf in een droomwereld vlucht of absoluut uzelf voortdurend vervolgd voelt en dan zien we verschillende psychische ziektebeelden optreden. Die kunnen dan tot verlies van de persoonlijkheid of tot een volkomen wijziging van de persoonlijkheid voeren.

Zo is het met die aarde ook. Die krijgt op een gegeven ogenblik teveel fosfaat en wat doet ze dus, ze produceert bepaalde soorten algen. Maar gewone algen zijn schadelijk voor het andere leven. Wat doet ze dus? Zij begint om de zogenaamde rode algen te produceren. Die rode alg is nammelijk in staat om heel veel van de fosfaten om te zetten en gelijktijdig een zuurstofverrijking daarvoor in het water te brengen. Dat doet de leefbaarheid toenemen. Dus de vraag is alleen maar: doe je er zoveel fosfaten in dat de groei van de rode alg eigenlijk niet op kan tegen de voortdurende extra vloed van voeding of kun je het nog net zo houden dat er evenwicht is. Dan past de natuur zich aan. Ze verandert wel de vormen waarin het

leven ontstaat. Maar die vormen zelf compenseren als het ware de on-evenwichtigheden, die voor het behoud van hogere levensvormen schadelijk zouden kunnen zijn. Het sterven van bomen? Die bomen sterven inderdaad, maar het blijkt dat er andere bomen zijn, die goed zouden kunnen compenseren, maar die zijn qua hout niet meer zo belangrijk en die komen dus niet voor de kap in aanmerking. Als u bijvoorbeeld kijkt wat de vogelkers doet. Dan zie je dat ze een enorm groot bladpotentiëel ontwikkelt en dat zelfs het gehele voorjaars- en zomerseizoen volhoudt en daardoor dus de uitwisselingsmogelijkheid - uitwisseling van koolstof en zuurstof- daarnaast ook het aanbrengen van bepaalde lagen, dan zie je toch dat zij het wel degelijk kan volbrengen.

Maar ja, dat is natuurlijk niet attractief. Dat is uiteindelijk maar een staakachtigereeks achter een reeks van gewassen en daar moet je het uiteindelijk mee doen.

Weet men dit dan? Men heeft dit geconstateerd en wat de constatering van vogelkers en een aantal andere soorten betreft, verwijs ik naar het rapport dat het vorige jaar maart of februari is verschenen bij de universiteit van Freiburg. Er is toen iets over gepubliceerd waarin een aantal van die gegevens zijn opgenomen. Overigens was men daar weer veel meer bezig met de vergiftiging dan met de nevenverschijnselen, maar men heeft ze in ieder geval gemerkt.

Het is niet zo, dat je de wereld terug kunt brengen naar haar oerstaat. Dan maak je voor de mens de mogelijkheid om voort te bestaan uiterst vraagwaardig. Wat overblijft dat is een groep mensen, die verstandelijk en anderszins waarschijnlijk beter bij hun voorouders passen dan bij het denkbeeld van menselijke cultuur van ontwikkeling en beschaving. Maar innerlijk kan ik voortdurend aanvoelen wat die wereld rond mij is en steeds maar proberen in mijzelf een beeld te wekken dat resonantie heeft met de wereld buiten mij. Daardoor vergroot ik de aanpassing van de wereld aan de omstandigheden en gelijktijdig mijn eigen aanpassing aan de veranderingen, die zich geestelijk en lichamelijk rond mij afspelen.

Je kunt niet zeggen dat het leven stilstand is. Het leven is een voortdurende reeks veranderingen, die je doorloopt, een voortdurende reeks van ontwikkelingen en je waarheid van vandaag is je kinderlijk verhaal van gisteren. Of omgekeerd. Laten wij ons dus goed realiseren dat verandering een facet is van alle uiterlijke waarden. Het veranderlijke in ons is dát deeltje dat behoort bij die totaliteit, bij die onkenbaarheid. Maar al het andere is er doorgaand. Wij kunnen wel proberen die veranderingen af te remmen, ze ongedaan te maken, we moeten juist proberen er harmonie mee te vinden. Onze innerlijke wereld kan dat heel vaak doen door voorstelling. Als wij ons een god voorstellen, dan geeft die god een weerkaatsing van wat wij zelf zijn. Maar de krachten, die wij daaraan toe schrijven, zijn gelijktijdig die vermogens die we potentiëel in ons dragen, maar die gebruiken we niet. En daar ligt nu juist de grote moeilijkheid voor de mensen. Een mens kan niet gelóven, dat hij creatief is. Het móet altijd een ander zijn. Een heilige, een geest, een profeet, noem het maar op. Die kan het zijn, maar hijzelf niet. Hijzelf is het wél, hij kan er anders geen beeld van brengen. En dat besef houdt in dat ons beeld van leven en werkelijkheid voortdurend veranderen, een voortdurend verglijden van beelden, waardoor gelijktijdig een voortdurende bevestiging van de werkelijkheid, die we zijn. In de verandering van de schaduwen, verloochenen we niet het licht, dat zij werpt. En dan zien we dat je als vanzelf, ook met een dergelijk onderwerp, terecht komen. Niet dat de mens zo buitengewoon belangrijk is, maar doodgewoon omdat dit voor de

mens de hoogste waarde is. En gelijktijdig datgene, waardoor hij met alle werelden waarin hij komt als het ware die éénklank, die harmonie kan vinden waardoor hijzelf gelukkig is, maar gelijktijdig ook bevrijd.

Aan het begin heb ik gezegd jullie komen met onderwerpen en dan zullen we proberen er iets van te maken. Willen we nu proberen om er toch een éénheid van te maken, dan hebben we dus een bepaalde kern nodig. Die kern heb ik geprobeerd aan te snijden in dit onderwerpje en misschien mag ik even de kern dus van hetgeen ik gezegd heb. a. Het enige werkelijke is het onkenbare. Al het kenbare is alleen een schaduw van het onkenbare en mee in zijn kwaliteit op aard bepaald door de waarneming van de schaduw. b. Wij zijn innerlijk verwant aan, beter gezegd zelfs deel van het kenbare. Daardoor kunnen wij ons op het onkenbare beroepen in elke voorstelling, die wij ons maken en deze bepaald wordt door de schaduw. c. Omdat de werkelijke eenheid de vorm en de kaars als het ware versmelt tot bestaansweten, moeten wij in staat zijn om voortdurend onszelf en de wereld te versmelten tot een harmonie. Daartoe is het noodzakelijk, dat we leren in onszelf die voorstelling op te bouwen die we nodig hebben voor onze vrede, voor onze rust, voor ons gevoel van gelukkig zijn.

En dan moeten we proberen te constateren, welke uitwerkingen dit buiten ons heeft. Dan kunnen we langzaam onze voorstelling aanpassen aan onze uiterlijke werkelijkheid en zo een mate van sereniteit verkrijgen, waardoor we in staat zijn werkelijk op te merken, werkelijk te constateren en werkelijk samenhang te vinden.

Ons onderwerp van vandaag had dan de titel: mens en natuur. Ik heb er natuurlijk niet al te veel over gezegd en 't ligt er maar aan van welke kant je het bekijkt. De mens is deel van de natuur en de natuur is deel van de mens. Beide zijn voortdurend veranderende waarden. In de voortdurende verandering is het belangrijk dat de éénheid niet verstoord wordt. En wanneer we dát eenmaal accepteren, dan kunnen we accepteren dat de mens veranderingen teweeg brengt op bijvoorbeeld ecologische evenwichten. Dat is helemaal niet zo belangrijk, omdat er dan een ander evenwicht ontstaat. Even belangrijk en evenveel groei en ontwikkelingensmogelijkheden biedend als het voorgaande. Maar daarbij moeten we onszelf voortdurend kunnen zien als deel van die gewijzigde wereld.

Op het ogenblik dat we alleen naar onszelf kijken en de wereld om ons heen, of alleen naar de wereld om ons heen, niet naar onszelf, verstoren we de samenhang en ontstaan er beelden die strijdig zijn. Dan ontstaat disharmonie. Harmonie is het principe van één zijn met al, ook het ongekeerde in een emotionele aanvaarding, welke dan toch en volgens het huidige begrip enigszins rationaliseerbaar is. Je kunt volledig één zijn met het al, maar alleen zoals datgene wat u nu bent. Op het ogenblik dat u opgaat in het al, bent u er niet meer.

+ Waarom is er tegenstrijdigheid in de mens?

- Tegenstrijdigheid in de mens ontstaat uit de volgende waarden. U hebt voorgaande ervaringen opgedaan. U bent daardoor geconditioneerd als het ware als u hierkomt. U hebt een bepaald levensprogramma en dat levensprogramma is gericht op het vinden van een evenwicht, maar dan in een geestelijke wereld. U wordt geconfronteerd met een wereld, die eveneens probeert u te conditioneren. Als deze conditionering uit gaat van wat u bent en wat u zou kunnen, maar als zij uitgaat van wat zij van u eist om zichzelf te kunnen blijven, ongeacht wat dit voor u betekent. Het is deze strijdigheid, die een grote rol speelt. Maar ik ben mens, die begeerten van mij? Die begeerten zijn deel van uw mens-zijn. Als u ze positief gebruikt, zijn ze zinvol. Niet omdat de begeerten en de

f zelf ontstaan uit f niet

vervulling daarvan op zich belangrijk zijn, maar doodgewoon omdat uw voelen van een verbondenheid met de delen van de wereld voor u erg belangrijk kan zijn om uw één zijn met àl in de vorm waarin u nu bestaat. Het uzelf beter te realiseren. En dan komt er iemand en die zegt dat dat niet mag, dat het zonde is. Waarom is dat zonde? Omdat u dan een innerlijke waarheid krijgt die u hoger aanslaat dan het gezag van degenen die pretenderen dat zij u hun waarde verkondigen.

+ Hoe kom ik dan in harmonie met de ellende van een ander?

- Dat is heel eenvoudig. In de eerste plaats moet je een ander nooit met jezelf vergelijken. Dat kun je namelijk niet. Wanneer u zichzelf verplaatst in de ander, dan gaat u het leven van die ander en ook diens ellende en diens geluk beoordelen aan de hand van uw eigen zijn, uw eigen gevoelens, mede vanuit uw eigen conditionering.

U moet u gewoon afvragen, wanneer u de ellende van een ander ziet, wat is de oorzaak. Ligt de oorzaak bij de ander, dan moet hij dat zelf redden. Dat kunt u niet voor hem doen. Is het iets dat alleen door de buitenwereld bepaald wordt, dan kunt u zover uzelf macht hebt in die buitenwereld, het doen. Wanneer u echter gedaan hebt wat u kunt heeft het geen zin om zich met de ellende één te blijven gevoelen. Zeg dan tegen uzelf dat dit afgedaan is en ga verder. Anders ga je op in de ellende van een ander en maak je het jezelf daardoor onmogelijk om positief te zijn ten aanzien van de wereld en de mogelijkheden die je daar ontmoet.

Moet je het dan een beetje afstandelijk bekijken? Een verpleegster heeft te maken met verschillende patiënten, humeuren, verschillende kwalen en daar zullen heus wel gevallen bij zijn, die zij erg zielig vindt. En daar doet zij dan ook voor, wat zij maar extra kan doen voor zover dat mogelijk is. Zij probeert iedereen te helpen en toch iedereen in zijn waarde als mens te laten en gelijktijdig iets gelukkig te maken. En dan stapt ze naar de kantine. En waar zit zij dan over te praten? Over de ellende van anderen? Nee, over die vriend waarmee ze uit is geweest en wat zij er verder van verwacht. Dat is een reële houding. Ik hoop, dat het voorbeeld voldoende is.

Een beetje medelijden kan toch geen kwaad? Beter is het begrip deernis. Dat wil zeggen bereid zijn bij een ongeluk bijvoorbeeld de verwonding van de ander, hoe dan ook, te ervaren en dan te kijken wat je er aan kunt doen. Maar medelijden wordt al te vaak vertaald in het met krokodillentranen bezig zijn met de ellende van een ander en je te realiseren wat je in je eigen omgeving beter had kunnen doen. En dan is het volledig fout.

Naastenliefde is eigenlijk je naaste net zo lang op zijn donder geven tot hij zo aardig is, als jij hem wilt hebben. Het heeft geen zin! Medelijden heeft zin op het ogenblik, dat je erkent dat iemand lijdt en je daar dan mede in betrokken voelt zover het in jouw vermogen ligt om daaraan ook maar iets te veranderen of ook maar iets te doen. Zelfs al is het alleen maar door een goed woord of door een goede gedachte. Op het ogenblik echter dat het verder gaat, dus in feite een op je nemen van lasten betekent, kom je in een conflict terecht omdat je eigen persoonlijkheid niet in staat is alle conflicten waarmee je wordt geconfronteerd, te dragen. Het resultaat is dat je door je medelijden voor de één, hardvochtig wordt voor de ander. Voldoende?
+ Vraag over de ruimte.

- Als u zegt kracht, energie, dan hebben we in ieder geval te maken

met het verlies van bij elke krachtomzetting zeer geringe promillage van de energie, die terecht komt in een andere ruimtelijke structuur. Hierin wordt dus in feite een voortdurend grotere spanning opgebouwd, die uiteindelijk voert bij een lichte verstoring van het evenwicht tot iets wat toch heel dicht komt bij de voorstelling van de Big Beng die men hier zo lang van het ontstaan van het Al aanhangt.

Maar dan is ook daar ruimte. Ruimten, die uiteindelijk meer omvatten dan uw eigen heelal. Ik zeg juist ruimte, omdat ruimte structuurloos is. Dat er daarin structuren bestaan, is inharent aan het bestaan van waarden in de ruimte. Maar als ze ophouden te bestaan, is de ruimte weg.

Ik probeer op het ogenblik verhelderend te werken en als me dat niet altijd gelukt, dan kan ik maar één ding zeggen, het is geen oorlog, verduisteren is niet nodig.

+ Dus u zegt, dat ruimte blijft bestaan, ook al gaat die over naar een andere?

- Ja en als er niets meer in zo'n ruimte is, dan is er een neit als zodanig gekende ruimte. Van uw standpunt uit is ze dan een potentie geworden, een mogelijkheid dus. Elke mogelijkheid omvat een werkelijkheid, die nog niet gerealiseerd is.

+ Lange vraag over het medelijden, waar vrager problemen mee heeft.

- Wanneer u er iets aan kunt doen, wanneer u die mogelijkheid hebt, zult u die gebruiken. Maar het is iets anders, als u zich volledig verdiept in de problemen van die persoon en die verdieping blijft handhaven nadat u al datgene wat mogelijk is op dat ogenblik, gedaan hebt.

Als er een auto-ongeluk gebeurt en u bent in de buurt. Er zijn gewonden gevallen, wat doet u? U probeert te helpen, misschien te voorkomen dat de auto in brand gaat. U probeert ze te helpen om eruit te komen en u probeert ervoor te zorgen dat er deskundigen komen, die ze kunnen helpen. Ik kan me zelfs voorstellen, als u daar heel erg bij betrokken bent, dat u een keer nog met een bloemetje of een beetje fruit naar het ziekenhuis gaat. Maar dan gaat u zich toch niet afvragen wat er verder nog allemaal met deze mensen kan gebeuren of wat hun psychische veranderingen zijn of wat de oorzaak is geweest van het ongeluk. Daar hebt u niets mee te maken.

Als het familie of bekenden zijn, dan zou die betrokkenheid niet groter moeten zijn, ofschoon uw kunnen en daardoor uw begrip en contact dan aanmerkelijk groter is geworden en uw mogelijkheden groter zijn geworden. Inderdaad. Maar als je bent gegaan tot het uiterste van je mogelijkheden, dan moet je gewoon afstand kunnen nemen. Dat is juist de grote moeilijkheid en daarin ligt het erkennen van de persoon zelf. Waar een persoon zelf zijn problemen op kan lossen, maak dan duidelijk dat het probleem oplosbaar is. Je kunt daarbij nog zeggen hoe jij het probleem op zou lossen, maar je kunt de ander niet dwingen tot de oplossing die jou past. Omdat ze voor de ander misschien volledig destructief is.

Elke mens zal in zijn leven een paar ervaringen hebben, waarvan hij denkt: toen had ik anders moeten reageren. Het anders moeten beseffen. Maar "had moeten" wil zeggen, dat het op dat ogenblik niet mogelijk was. Dan is het afgedaan, het is een fout, leer eruit. En bega ze de volgende keer niet weer. En, als je die ervaring hebt opgedaan, wees dan voorzichtig met je beoordeling van anderen en vooral met de oplossing van problemen, die je voor anderen meent te mogen afraden. Maak ze nooit dwingend en bindend.

Ik heb geprobeerd u een viertal regels te geven, waarover u eens kunt nadenken. En die kunt u dan in verband met elk onderwerp wat u verder stelt, als leidenoer gaan beschouwen. U moogt het eventueel erbij aangeven. Dan komen we toch tot een eenheid. Wat wij doen als voorlichting kan soms interessant zijn. Ik kan u op het ogenblik bijvoorbeeld vertellen dat er nu tamelijk scherpe veranderingen op politiek vlak, wat betreft de golfcrisis. Die is op het ogenblik gaande, zeer actueel! Maar u hebt er niets aan, want u hebt er geen invloed op. Begrijpt u wat ik bedoel?

plaats vinden,

En wanneer ik u zeg dat uiteindelijk de crisis van de mensheid is gelegen in haar onvermogen om te begrijpen dat eigen gelijk alléén geldt voor uzelf. Maar wij moeten ook beter begrijpen waarom die Iraners zus en zo ver gingen. En dan gaan we begrijpen, dat wat zich hier afspeelt, niet maar gewoon een oorlogje is wat alleen maar met met economie te maken heeft. Het heeft in feite te maken met levensbeschouwing direct en indirect, daarnaast met een persoonlijke maar op grond van *visie*, levensbeschouwing. En dan gaan we toch wel inzien dacht ik, dat je niet kunt tolereren dat iemand zijn levensbeschouwing dwingend oplegt aan anderen met alle manieren, dat is je reinste fascisme.

wing

Op deze manier zou ik u kunnen vertellen over alles, wat er op het ogenblik gaande is. Nou ja, als ik het u vandaag vertel en u leest het volgende week in de krant, wat dan nog? Dan zegt u hoogstens dat die geest aardig gelijk gehad heeft. Maar bent u wijzer geworden? Maar wanneer u begrijpt wat uw eigen relatie is met dergelijke dingen, dat het niet gaat om de Golf oorlog, maar om de manier waarop u leeft en denkt, dat dáár de verandering moet beginnen en niet ergens anders. Dat de wereld moet veranderen, niet doordat zé maatregelen moeten treffen, maar doordat u anders bent.

We hebben het gehad over de natuur en over de mens. De mens is een wezen, dat eigenlijk zou moeten denken in termen van gemeenschap. Maar in de plaats van gemeenschap is bezit gekomen. En daar waar bezit het denken beheerst, wordt macht de enige rechtvaardiging en datgene wat hij nog voor zichzelf opëist. En daarom is het machtdenken van de mens, de behoefte om mácht te manifesteren, meer waardigheid te manifesteren, veel belangrijker geworden dan het onderling samengaan van de mensen. De mensen van eens waren veel meer verbonden met de natuur. O zeker, ze aanbaden natuurgoden, arme heidenen, maar deze arme heidenen waren dan wel konsekwenter in hun benadering van de natuur en van de Goden van de natuur dan de meeste abstracte mensen van het ogenblik in de benadering van de grondstellingen, die ze verdedigen of de godsdiensten die ze beweren aan te hangen. Ik geloof tenminste niet, dat Jezus ooit voor de bergrede zich zorgen heeft gemaakt dat het 45 miljoen gekost heeft. En het was belangrijker dan wat de paus in Amerika heeft gezegd. Begrijpt u wat ik bedoel?

Niet dat die man het recht niet heeft, maar dan kan hij niet zeggen dat hij dit doet, omdat dit de taak is hem door Jezus opgelegd. We moeten leren begrijpen, dat het er niet om gaat de ander te veroordelen, maar om voor ons zelf te weten wat wij zouden doen. Het gaat er niet om te zeggen dat anderen veel te veel kijken naar winstcijfers, het gaat er om ons af te vragen in hoeverre wij misschien geneigd zijn om te profiteren waar we kunnen. En of dat wel realistisch is. We moeten bij ons zelf beginnen. Dat zullen we nooit klaar spelen, wanneer we geen beroep weten te doen op de kracht, die in

ons woont. De kracht, die in ons woont, is verwant met al wat er bestaat. Ook met de natuur. Wanneer de kracht in u sterk aanwezig is, dan bent u voor de slang een slang, voor de wolf een wolf en ze zijn uw vrienden en ze luisteren naar u. En de vogels zeggen dat u een vogel bent. Als ze bij u zijn, dan zeggen zij dat ál wat hier is, gelijk is. Dan komt de oude kreet van Kipling boven: we zijn van één bloed, gij en ik. Wij zouden zeggen: we zijn van één geest, gij en ik. Maar we moeten het eerste deel beëindigen. Goede avond.

Pauze.

22 september, tweede deel.

Eerst maar eens kijken wat er aan niet persoonlijke vragen te berde wordt gebracht.

- (+ In maart 1959 heeft een collega van u hetvolgende geprofeteerd. *gebruikt voor Mr. P. van der*
- "Op het ogenblik, dat de Haan dreigt te bezwijken en de Beer grijpt over de zee, op het ogenblik dat de Adelaar met bloed bevlekt dreigt te geraken, zal er zijn een nieuwe stem, een nieuw licht en een nieuw weten. Op het ogenblik, dat de mens vreest, dat de tijd stilstaat, wordt een nieuwe tijd geboren. Op het ogenblik, dat gij meent machteloos te zijn in een wereld vol geweld rond u, zult ge ontdekken, dat gij meester kunt zijn over de cosmos, indien ge slechte God aanvaardt. En er zal een stem zijn, die u maant en zegt: "Bevrijdt u van het uiterlijke. Slechte zó is de vrede u gegeven!" En als ik dan al symbolen gebruik, dit is letterlijk waar. U vraagt mij naar de tijd? Eenmaal nog zal de aarde rond de zon gaan, dan zal het eerste teken gebeuren. Bijna drie maal zal de aarde rond de zon gaan daarna en het geweld zal rood aan de hemelen staan. Nog tweemaal zal de aarde rond de zon gaan nadien, en er zal een licht zijn. Dat is de nieuwe vreugde en de herrijzenis voor een ieder die zich niet meer klampt aan de gewapende duisternis-gevoelens. Want zó is het."

- De spreker is als Nostrodamus bekend geweest en die is nooit zo duidelijk geweest. Maar wat hij daar zo zei was doodgewoon: kijk, dát gaat er gebeuren. Hij had nog meer culturele revolutie op het oog en dat noemt hij dan een rode gloed aan de hemel. Als je het mij vraagt was het een rood boekje in de verkeerde binnenzak. Maar op die manier probeert hij duidelijk te maken, wat er gaande is. Er is een vernieuwing gaande. Als je nu even goed uitrekent en je kijkt naar de tijd dat we in Nederland te maken hebben gehad met Flower-power onder anderen, dan zie je dat er ineens nieuwe stemmen komen, dat er een verandering gaande is. En zoals de man dan is, dan doet hij net of er ineens iets alomvattends is.

Ja, er zijn op het ogenblik een heleboel gastsprekers en die zijn dan net zo duidelijk als ze gewend zijn en dat valt soms tegen. Ja, het klinkt erg mooi, als het in het frans was geweest, dan was het nog mooier geweest, dan had het nog gerijmd ook. Dan waren het nog kwatrijnen geweest ook. Maar hij zat met de moeilijkheid om het om te zetten in het nederlands en toen dacht hij waarschijnlijk, laat de nederlanders hun eigen verdichtels maar maken.

(+ Dus eigenlijk is een profetie áltijd gebonden aan de persoon, die het zegt.

- Ja natuurlijk. Profetie is niets anders dan een erkenning van één persoon vanuit zijn standpunt, waardoor hij tot een conclusie komt, waarvan hij aanneemt dat ze voor iedereen zal kloppen.

(+ Dus het hoeft niet waar te zijn?

- In het kort het verhaal van een waarzegster, die aan een jonge man

een ontmoeting binnenkort met een knappe donkere dame belooft. Nu houdt de waarzegster van "goed gevuld" en als de bewuste dame komt opdagen, denkt de jonge man: "wat een tobbe met vet!". De waarzegger vindt haar knap, maar de jonge man knapt erop af!

Als wij iets zeggen, zeggen we altijd zèlf na te denken. Waarom zeggen we dat? Doodgewoon omdat wij alleen kunnen spreken zoals ieder mens uiteindelijk vanuit onze eigen visie, ons eigen wereldje. Met onze waarderings, onze interpretaties. Dan zeggen we dus dat wij het zó zien en als we het niet zeker weten, zeggen we het zó, dat het altijd uitkomt. Als je de "Profeten" goed ontleedt dan kun je erachter komen, dat het vaak helemaal geen profeten waren. Soms zijn het in feite geloofsuitspraken. Zoiets van denk erom dat je gehoorzaam bent aan Gods wetten, want anders komt de vijand en zal je verslinden. Tegenwoordig zeggen ze dat je dan niet meer in de hemel komt. Neem Jesajah. Het gaat over één of twee personen dat allereerste. De eerste is zuiver een politicus en dat kun je ook zien aan de manier waarop hij bezig is. "Dit moet er gebeuren en dat en als dat niet... 'tlijkt wel of je Reagan hoort. De tweede is wat meer mystiek, die weet het meer te betrekken op...er komt toch nog iets. Laat ik zeggen dat die meer praat als de paus. En zo hebben ze dat altijd gedaan.

Een profeet is uiteindelijk iemand die iets zegt over de toekomst waarvan we niet weten, hoe hij er aan komt. Als ze denken dat ze het weten dan is het een deskundige, maar als het niet uitkomt, dan is het een lapzwans.

+ vraag over de bijbel, symbool of werkelijkheid?

- Adam en Eva, dat is een verhaal dat al veel ouder is uit het Jodendom. Het komt zelfs al in gewijzigde vorm voor in het gebied van Gobi en vooral de kleine Gobi, zoals ze dat noemen, die het langst vruchtbaar is gebleven, over die eerste mensen. Maar u vindt overal varianten daarop. In de Kaukasus en bij de Eskimo's heb je ook al soortgelijke verhalen. Dat is dus een soort oerverhaal.

+ Symbolen dus?

- Symbolen? Nee, legenden, overleveringen. Als we de bijbel bezien, dan komen we tot de conclusie dat vooral Genesis sterk beïnvloed is door enerzijds sterk bij de Chaldeën levende denkbeelden, anderzijds door de mystieke achtergronden van Egypte. Die spelen er een hoofdrol in. Dat is te begrijpen, als je weet dat Mozes een priesterlijke opleiding heeft gehad en priester is geweest in Egypte. Dat moest hij wel, want anders had hij niet in het Hof van Vrijhof? mogen wonen. Dat Aaron, zijn broer zich ook bezig heeft gehouden met de Egyptische leer en magie, waar Mozes ook sterk in was en als we dat dan gaan interpreteren dan zeggen we dus dáaróm is het in die beelden gezegd en zó gedaan en zó gebeurd. Het is dus te verklaren en bij heel veel van die andere dingen ook. Feitelijk zijn het gewoon stukjes vaderlandse geschiedenis, waarbij de schurken van eigen ras tot helden zijn verklaard. Dat vinden we in elke geschiedenis.

En als je dat dan allemaal nagaat, dan blijken er wel veel feiten in te zitten. Ontzettend veel feiten. als je bijvoorbeeld kijkt wat er verteld wordt over de tijd van koning Salomo. Maar ja, het is duidelijk, inderdaad, hij heeft zoveel wagens gehad en zoveel paarden. Dan zeiden ze vroeger dat zoiets niet kón, maar het is wèl zo. En waar die paarden hebben gelegen, er zijn stallen gevonden, aan de Rode Zee is dat. En zo kun je doorgaan. De mijnen van Ofir bij voorbeeld Ofier dat hebben ze nog niet helemaal gevon-

den. Maar ze hebben wèl ontdekt, dat er bepaalde mijnwerkers van zeer oude oorsprong zijn geweest, maar meer in Angola en in Siberie. Best mogelijk, dat er mijnen zijn geweest.

+ Maar de bijbelse tijd klopt niet met de historische tijd.

- Daar hebt u gelijk aan, die klopt niet. Maar als u nagaat, de koningin van Sheba was een Moorse koningin, dus het is geweest vóór de samenvoeging van de twee rijken. Dan hebt u al een aardige datering. En als u nu nog de gegevens nagaat, die in die tijd over de omringende volkeren worden gegeven, dan komt u waarschijnlijk toch in een periode terecht van zeg maar achttien à negentienhonderd jaar voor Christus.

Datering is mogelijk als je maar let op de vermelding van volkeren en steden en dergelijken. Dan kom je er aardig in.

WF9C + Vraag over planten. Is bijvoorbeeld hun gevoel fijner dan dat van een mens?

- Nee, het is anders. Voor een plant bestaat er geen rationele verhouding. Wat er bestaat is een apathische verhouding. Maar apathie is in feite een gevoelsbinding, die verder niet te omschrijven is. Een gevoelsbinding, die zó sterk is, dat beiden elkaar dus als het ware volledig aanvoelen, die heeft meestal ten gevolge dat ook op grotere afstand die binding blijft bestaan. Gebeurt er wat met de één, dan voelt de ander dat. Dat is met telepathie ook. Telepathie is in feite sneller dan het licht, er bestaat geen afstand voor als er voldoende afstemming is. Maar als er geen voldoende afstemming is, dan blijkt dat een afstand van vijftien mijl al veel is.

Het doet allemaal niet zoveel ter zake, het wil alleen zeggen dat een plant een levend wezen is. Een levend wezen, een organisme komt altijd tot een punt waarop onderscheiden wordt tussen wat het wèl is en wat het niet is. En verder de relatie tussen wat het is en niet is, wordt geklasseerd in aangenaam, maar in bepaalde gevallen ook, op onaangenaam of ontbeerlijk. Daar waar onontbeerlijk ontstaat en daarin een denken of een voelen aanwezig is, ontstaat een sympathische verhouding. Hierdoor zal de plant reageren op veranderingen bij de ander ongeacht de afstand of plaats.

+ Kan de mens ook zo reageren?

- Dat ligt eraan hoe belangrijk de plant voor de mens is. Wanneer er een sterke gevoelsbinding mee bestaat, dan ongetwijfeld. Als het alleen een omgevings stuk is waar men dan voor zorgt en waar men wel een beetje van houdt, als dat alleen plichtgetrouw zou zijn, dan in geen geval. Er is namelijk een emphatie nodig en die emphatie moet op wederkerigheid berusten wanneer overdragen van indrukken mogelijk is.

Het volgend jaar is waarschijnlijk een jaar waarin alles veel gunstiger, maar ook veel oprechter gebeurt dan tot nu toe. Het zou kunnen voeren tot politieke veranderingen op grote schaal dus. Op kleine schaal zal het waarschijnlijk betekenen dat de mensen wat veranderingen aan gaan brengen, die voor iedereen eigenlijk wel gunstig zijn. Er zit een crisisperiode in, maar dat loopt nog niet zo'n

vaart. Dus ik zou zeggen voor dit jaar, gezien de mekkerneiging en het optreden van een rood licht priode aan het einde van de volgende maand, ongeveer negen dagen, tamelijk lang voor rood licht, dan mogen we verwachten dat er gekrakeel zal zijn zo hier en daar. Daarna neemt de zaak af en we krijgen de decemberperiode met de bekende wit licht golf, die deze keer nog al laat valt, namelijk van dertwintig tot zevenentwintig ongeveer. In deze periode neem ik aan dat er betere dingen tot stand komen, maar ook dat men geconfron-

*fr. H.M.
Willen*

teerd wordt met zaken, die men liever niet had willen zien, maar waar men kunstmatig blind voor is geweest. Ik denk zou dat de kleine blauw licht periode, die zo de eerste decade van de volgende maand valt, hier en daar wel wat vernieuwingen ten gevolge zal hebben. Men zal wat nieuwe dingen ontdekken en wat nieuwe aanpassingen, maar of dat nu veel publiciteit zal krijgen, waag ik te betwijfelen.

+ Die Gorbatsjof is net ziek geworden. Wordt hij weer beter of is hij vergiftigd?

Nee, nog niet. Hij meent het wel, maar niet zoals u denkt dat hij het zou moeten menen. U kunt toch niet verwachten dat de paus op een gegeven ogenblik gaat zeggen dat de Hindoes ook de waarheid hebben. Wilt u dan wel verwachten, dat een communist dat gaat zeggen over de kapitalisten? Hij gaat uit van één standpunt. In Rusland is op het ogenblik, of ze het toegeven of niet, een tamelijk grote economische crisis. Die kan alleen overwonnen worden wanneer er meer mondiale samenwerking ontstaat. Daarom heeft hij dus samenwerking nodig. De Russen hebben altijd, dat ligt een beetje in hun aard, wel sentimenteel maar toch luchthartig gedacht over atoombommen. Ze hebben het alleen als machtsmiddel gezien, maar nu hebben ze gezien wat het kan betekenen.

Na Tsjernobyl is er ook een zekere angst, die ontstaan is voor het niet meer kunnen bemantelen van de gevolgen als er werkelijk atoombommen vallen. Daarom moeten die dingen weg. Het is natuurlijk eigenbelang. Politiek is altijd eigenbelang, uitgedragen in de vorm van een koehandel en gebaseerd op mooie idealen. Altijd. Een politicus die namelijk oprecht is, blijft niet lang politicus. Die wordt er wel uitgegooid.

+ Vraag over de geldsmijterij bij bewapening.

- Dat is geen bezwaar. Als ze met gewone bewapening bezig gaan, dan kun je je daartegen verdedigen. Dan blijft er dus altijd zowel industrieel als anderzins een zekere mate van reserve en de leiders weten dus dat zij zich een behoorlijke mate van zekerheid kunnen aanschaffen. Maar de ellende van een atoombom is, dat hij niet weet of iemand president is of soldaat. Hij werkt gewoon en tegen een atoombom kun je niet de maatregelen nemen die je wel tegen conventionele bewapening kunt nemen. En overigens wil ik erbij opmerken dat het nadrukkelijk bezig zijn met dit soort bewapening nog niet betekent, dat de gemene wapens de wereld uitzijn. Want wat men op het ogenblik bacteriologisch allemaal heeft uitgedacht is verschrikkelijk. Elke grootmacht zoekt zich macht te verschaffen zonder zich af te vragen wat dit feitelijk betekent.

Er zijn nog genoeg atoomreactoren, dus ze kunnen door bombarderen de wereld ook zó vernietigen. Ik denk niet dat men daar belang bij heeft. Ik wil u er aan herinneren dat bijvoorbeeld in Duitsland tot in negentienveertig bepaalde belangrijke industrie projecten nooit getroffen en vernietigd zijn. Zoals Krupp, I.G. Farben, Siemens, Siemen Schukert en nog anderen. Deze industriën hadden namelijk aandeelhouders in de Verenigde Staten. Zo gaat het toch altijd. Laten we daar niet over praten.

+ Die bacteriële middelen, zijn die mensgericht?

- Ja, die zijn mensgericht. Het is misschien niet eerlijk om het te zeggen, maar aids is mede te danken aan het feit dat overigens een zeer kleine dosis van een bacteriologisch middel in ontwikkeling is ontsnapt. Er zijn wel meer van die dingen gebeurd, maar die hebben ze kunnen wegdrücken en aids heeft een te lange incubatietijd. Daardoor hebben ze dat toen voor een deel over het hoofd gezien. Dat is juist de ellende. Het was een middel in ontwikkeling en daardoor

was er nog geen tegen middel. Het wordt nu wel snel ontwikkeld en het zal nu wel snel beschikbaar komen. Een bacteriologisch oorlogswapen.

+ Als dergelijke wapens gebruikt worden, betekent dat alleen het decimeren van een hoeveelheid mensen?

- Dat zou neerkunnen komen op een decimering. In heel veel gevallen zijn deze wapens net zo erg als zenuwgas. Ze veroorzaken een verslapping van daadkracht, wilskracht en een aantasting van het zenuwstelsel. Die hebben het volgende voordeel: als die gassen zijn neergegooid dan kun je zonder meer met lui die daarvoor zijn ingeënt, het gebied bezetten. Je kunt dan rustig onder de overlevenden uitzoeken wie je wilt hebben en die geef je ook een injectie.

+ vraag wanneer aids voor het eerst tot uiting is gekomen.

- Dat is het eerst tot uiting gekomen bij de homofielen. Maar dat komt omdat in de homofile relaties een snellere afwisseling voorkomt tussen relaties, dus een groter verspreidingsmogelijkheid. En ik wil u er op wijzen, dat de eerste slachtoffers niet alleen homofielen waren, maar dat er tenminste drie familievaarders en tenminste twee kinderen er eveneens onder leden, ondertussen al gesuccombeerd.

+ Weten die grote jongens wel waar aids vandaan komt?

- Natúúrlijk weten ze dat, maar dat zullen ze ú niet vertellen!

Hoe kunnen ze dat altijd camoufleren? Dat is toch heel begrijpelijk. Wanneer je een redelijke invloed hebt op de pers en grote invloed op media als radio en televisie en je hebt bovendien nog de macht in handen, dan kun je praktisch alles ombuigen tot hoe je het hebben wil. Ga nu maar eens een keer kijken naar de manier waarop Pinochet te werk gaat, die een hele boel mensen laat arresteren alleen voor de show! En sommigen laat fusilleren omdat hij een voorbeeld moet stellen. En die het dan ook nog zó ver weet te krijgen, dat de helft van zijn volk hoera roept.

Zijn we nu niet wat idealistischer geworden? Men wordt idealistischer dat wil zeggen dat men meer gericht is op zijn eigen denken en zijn eigen belangstelling. Maar de samenwerking die nodig is om tot een juiste informatie te komen, ontbreekt over het algemeen. En als ze komt, wordt ze vaak zó eenzijdig voorgedragen, dat ze daardoor voor anderen weer niet volledig acceptabel of geloofwaardig is. Dan kun je alleen op onbelangrijke punten medewerking krijgen. Je moet de mensen toch ergens mee in beweging krijgen. Dan zit opeens iedereen te zeuren over de zeehondjes en vergeet even de walvissen en men vergeet dat in de Ierse Zee een zodanige radio-activiteit en vergiftiging is dat de meeste vis die daar vandaan komt eigenlijk levensgevaarlijk is. Zo gaat dat, zo werkt dat.

Dat houdt in, dat de mens eerst volledig kritisch moet bedenken dat we gezamenlijk feiten moeten vinden en op grond van die feiten de macht ontmantelen. Dan pas zullen de machthebbers langzaam maar zeker gaan begrijpen, dat ze het spel eerlijk moeten spelen. Green Peace stelt vele dingen aardig aan de kaak, maar heeft onvoldoende mogelijkheden om haar gegevens volledig tot het volk te laten doordringen. Om een voorbeeld te geven; Green Peace heeft over de vergiftiging van de Noordzee een aantal rapporten opgesteld die èn in Nederland èn in Engeland en Denemarken praktisch onderdrukt zijn. Het is wel naar buiten gekomen, maar er is onmiddellijk overheen gekletst. Het gevolg is, dat de meeste mensen zich niet realiseren wát er aan de hand is. Wanneer we denken aan de radio-activiteit vooral in de buurt van de Engelse centrales, dan zal blijken dat er veel publiciteit is,

Het Licht komt uit het Oosten. Het zijn de oosterse filosofieën die er doordringen en vooral de oosterse varianten daarop, die uiteindelijk bijdraagt tot de verandering in de blanke wereld.

Onverstaanbare vraag.

Dat is eigenlijk ouder, het is alleen zó dat op het ogenblik heeft het een nieuwe kracht en een nieuwe inhoud verkregen. Er is dus een veel grotere geestelijke uitstraling ontstaan. Het is jammer dat bijvoorbeeld in Finnthorn, waar je ook iets dergelijks hebt, dat daar de commercialiteit de zaak is gaan overwoekeren. Wat met deze z.g. kloosterlingen niet het geval is.

Finnthorn bestaat nog wel in de oude vorm, maar het is heel moeilijk te vinden van allerlei demonstraties, reclames en dergelijke. En die uiteindelijk toch wel exploitatie als doel hebben.

De nieuwe leer zal het eerst dáár ontstaan, waar de wanhoop het grootst is. Dat is ook heel begrijpelijk, want mensen die nog iets hebben om zich aan vast te klampen zijn niet tot vernieuwing geneigd, die willen houden wat zij hebben. Maar hoe minder je hebt, hoe belangrijker het voor je wordt om de verandering te ondergaan en daardoor nieuwe zin in je leven te krijgen. Het is niets voor niets dat de Romeinen zeiden: Christendom? Godsdienst voor slaven. Dat was het inderdaad in het begin. Waarom? Omdat slaven niets hadden en toch voor zichzelf iets wilden hebben, waar zij naar toe konden leven. Daarom was het 't eerst onder slaven verbreid.

+ Is deze nieuwe vorm van denken kort samen te vatten?

- Ja. De mens is het belangrijkste. Omdat de mens de eeuwigheid vertegenwoordigt in de tijd. Maar hij, die zich bezighoudt met de eeuwigheid vergeet dat hij als mens leeft. Een mens moet gebruik maken van de technieken, die voor hem mogelijk zijn en bruikbaar. Hij moet er echter meester van blijven en zich niet door de techniek laten gebruiken. Dat is heel kort. Dit geldt dus wel degelijk ook voor ons.

F moesten
Het geldt ook voor de arme landen, omdat daar het streven naar bezit en ook de behoefte om een stapje hoger op te komen, vaak de menselijkheid achteruit heeft gezet. De puristen zeiden dat zij dan helemaal terug naar het oude leven, wat onmogelijk is, de anderen zeiden dat het veel belangrijker was dat de trein op tijd reed, dan dat er mensen mee gingen.

+ Is er ook wat op schrift gesteld van die nieuwe leer?

- Er is wel wat van op schrift gesteld. Wij hebben enkele samenvattingen gegeven van de nieuwe leer van de wereldmeester. Daar zijn dus enkele uitspraken van op schrift gesteld, maar volledige op schrift stelling, nee. Mag ik er bij voegen, dat deze niet gepubliceerd is. Ofschoon er een redelijke samenvatting door degenen die met hem omgingen, tot stand is gebracht.

De wijze van rotatie ligt ongeveer gelijk aan die van de Koran, waarbij dus ook uitspraken direct uit de mond van de Meester werden genoteerd. Anders dan bij het Christendom, waar dit pas vele jaren later is gebeurd. Die geschriften zijn nog niet uitgegeven en in Pakistan zijn ze zelfs levensgevaarlijk, wanneer je er mee wordt aangetroffen ben je ze toch kwijt.

+ Dat wil dus zeggen, dat ze ze in Pakistan wèl hebben en hier niet.

- Dat is inderdaad waar. Zij zullen begrijpen dat het nog niet de tijd is om er mee te gaan werken. Omdat degenen, die er naar zouden grijpen, het zouden gebruiken om er voor zich macht mee te verwerven. Dat is niet de bedoeling. Als ik één ding mag

citeren van de Wereldmeester, niet de wereldleraar maar de Wereldmeester, hij zei: "Wanneer een vernieuwing wordt gebracht en zij door godsdienst wordt verkeerd in haar tegendeel, hoedt u voor het prediken van de waarheid, maar leer ze leven." Hoge geesten zijn zo simpel, dat ze voor een mens logisch klinken, wanneer ze een cosmische waarheid zeggen.

(+ Nog even een vraag over mijnheer Hein. Komt hij spoedig vrij?
- Inderdaad, er zijn onderhandelingen gaande en er wordt een aardig bedrag betaald en de daders zullen zeer waarschijnlijk het geld overgemaakt hebben vóór ze gepakt worden. Alles wat van Italië uit georganiseerd wordt, is altijd goed. Maar nu graag drie woorden ter meditatie.

De wereldleraar zegt niet, dat de natuur uw meester is, maar dat gij geen meester van de natuur zijt.

Meditatie.

Want als een kracht door cosmos breekt en ook met mensenstemmen spreekt, zij zegt slechts wat de mensen ondergaan, niet wetend of ze ook verstaan, dat wat ze zegt.

Ge zijt een mens, met Al verbonden, deel van mensheid en natuur. Voor 't uur van het menselijk leven zijt ge deel van Al wat is in stof. Zing dan niet de hoogste Heer, de hoogste Hemelen uw lot, kijk slechts op uw aarde neer. Wees deel van Al, waarin ge zijt geboren, wees deel van eigen werkelijkheid.

Wordt meester van uw angst, uw zwakte, die u altijd weer tot de verkeerde daden, uw verkeerde denken leidt en steeds weer u aan uzelve doet verklaren waarom het beter is dan anders te zijn dan hetgeen ge hebt geleerd diep in uzelve te beseffen.

Want slechts zó, zegt ge dan kan ik mij verheffen boven het dierlijke van mijn zijn.

De wereldleraar heeft het gezegd: enkele mensen hebben het begrepen.

Wij zijn niet slechts de mens, niet slechts benepen stukjes stof met wat geest gebonden in een enge grens, wij zijn deel van de oneindigheden, deel van de stem die door ons spreekt.

Wij zijn de slaven van de Meester, die in onszelf de ketens breekt en maakt tot Meester met de Meesters. Dat wat in de mens bestaat, de kracht van geest, de kracht van ziel ook, die alle krachten ondergaat en spreekt:

Zij zijn in alle krachten, Eenheid overstraalt het licht van geest en van beseffen dat op de mensheid nederdaalt. Ge vraagt naar leraar, ge vraagt naar Meesters en kunt uzelf nog niet verst aan. Breekeerst de waan van uw gebondenheden, breek eerst de waan van onvermogen, bezie uzelf in eerlijkheid en zonder teveel mededogen en zie de wereld om u heen zoals ze is, met angst en pijn, met vreugd en lachen. Niets slechts als Paradijs, dat zij moest zijn. Beseff uzelf, beseff uw kracht die in u leeft en door u spreekt als ware u Meester, de kracht die alles krachten geeft.

-.-.-.-

Ik wil er alleen nog dit aan toevoegen: zolang je niet meester bent van jezelf, blijf je de slaaf van al of je het beseft of niet. Wie echter meester is van zichzelf, wordt tot Leraar van anderen en door zijn wil tot dienaar van velen. Moge het u gegeven zijn dat door dit leven te bereiken.

Ik wens u een goede nachtrust, tot weerziens en dank voor het aanhoren.

Goede avond.